

KAFFEVISA

Folkmelodi

Av allt det go - da, som man för - tär
 bland al - la jor - dis - kä dryc - ker,
 ju kaf - fe - tä - ren den bäs - ta är,
 den sking - rar män - ni - skans nyc - ker.
 Den styr - ker krop - pen, den li - var sjä - len.
 Den känns från hjäs - san, ja - ned i hä - len!
 Hal - le - lu - ja! Hal - le - lu - ja!

När hösten kommer med blåst och anö,
 när våren börjar sin väta,
 då blir till lynnet man kärv och slö,
 man blott vill sova och träta.
 Ja, man är ruskig i hela kroppen,
 men då finns hälsan i kaffekoppen.
 Halleluja! Halleluja!

När färska nyheter månne tas
 från stadens hundrade kanter,
 man på ett litet honett kalas
 ser sina vänner och tanter.
 Vid kaffebordet man gör sitt bästa
 med fantiserande om sin nästa.
 Halleluja! Halleluja!

Mauritz Cramær